

cuți de prima (și mai ales de a doua) tinerețe.

Dacă mai adăugăm și obiceiurile mai puțin sănătoase, ca de exemplu fumatul, avem o imagine clară a lipsei cronice de oxigen la care își supun corpul unii semenii de-ai noștri.

Iată de ce, în cazul caselor cu un grad sporit de confort, în care proprietarul are posibilități mărite de investire, au început sa

apară mini-instalații mecanice de introducere a aerului proaspăt, bine filtrat, răcit (vara) și încălzit (iarna).

Astfel de instalații se compun din:

- sursa generatoare de frig (de regulă, apă răcită) sub forma unui răcitor de apă (chiller);

- sursa generatoare de căldură (de regulă, apă caldă) sub forma unui cazan de încălzire centrală di-

mensionat astfel încât să furnizeze și căldura necesară încălzirii aerului proaspăt, introdus continuu în încăperile principale;

- rețeaua unică de transport a apei reci/ calde de la răcitorul de apă/ cazanul de încălzire la echipamentele de climatizare/ încălzire din încăperi, alcătuită din țevi de oțel zincat sau (mai nou) din cupru ori materiale plastice termorezistente;

- echipamente de climatizare/ încălzire din încăperi, numite echipamente terminale (ventiloconvecctoare de tavan fals, casete etc.), prevăzute cu racorduri de aer proaspăt.

Este important de precizat că aerul proaspăt poate fi aspirat de afară direct de echipamentele terminale menționate mai înainte, fiind amestecat cu aer recirculat și introdus direct în încăpere; acesta poate fi aspirat din exterior de o instalație centralizată (unică) de aer proaspăt, care, după filtrare și o primă etapă de tratare (răcire sau încălzire), îl repartizează fiecărui echipament terminal al încăperii sau, mai simplu, îl introduce direct în încăpere, prin grile separate.

Oricare ar fi metoda de introducere a aerului proaspăt în încăperile în care locuim și/sau lucrăm, trebuie reținută regula conform căreia de puritatea aerului pe care îl respirăm în fiecare clipă depinde starea noastră de bine, de sănătate.